

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

จิตใจเสื่อมแล้วไม่มีอะไรดี

เมื่อเช้านี้ได้ไปดูที่เมรุแล้ว ตรงบริเวณเมรุน่าจะได้รู้แหละ เพราะเขาเทหินมา
มูม เททางนี้มามูม ตรงมูมมันไม่สมบูรณ์ ให้สมบูรณ์ต้องรื้อตรงนั้นออกเลย เมื่อเช้าเรา
ไปดูแล้ว รื้อเล็ก ๆ รอบเมรุเอาไว้ นอกนั้นรื้อ อย่างน้อยรื้อ ตัดทางนี้ตัดออกหมดเลย
รื้อ รถมาศาลาให้ตรงแนวมานี้ มูมนี้ไม่เต็มจึงต้องรื้อนี้ออกเพื่อให้เต็มของมูมศาลา
อย่างน้อยก็ต้องรื้อข้างหน้าของรื้อเล็ก ๆ รื้อเมรุนี้รื้อออกหมดเลย มากกว่านั้นรื้อหมด
ยังเหลือตั้งแต่รื้อเมรุเล็ก ๆ กับตัวเมรุเท่านั้น ไอ้พวกที่ไปปลูกอะไรต่ออะไร แหม ยุ่ง
มากนะพวกนี้ละ ไปทำอะไร นั่นก็โลงผีเผาศพ มันเอาดอกไม้ธูปเทียนอะไรตั้นตั้นตั้น
ประดับประดาศพ ทำอะไรไว้มันไปประดับประดาหมด

นี่เราพูดกับท่านปัญญาแล้วเมื่อเช้านี้ มอบให้ท่านหมดเลยแล้วแต่ท่านจะ
พิจารณา คือพิจารณารื้อเฉพาะด้านหน้านี้ออกหมด ทางหน้านี้ออกหมดเต็มด้านเลยก็
ได้ หรือรื้อไปหมดรอบข้างหลังข้างหน้า รื้อรอบนอกนั้นหมดก็ได้ เว้นแต่รื้อเล็ก ๆ ที่
รอบเมรุอยู่เท่านั้นก็ได้ คือมอบให้ท่านพิจารณาเอง ท่านก็เคยมาถามเราหนึ่แล้ว
แต่เราไม่มีเวลาพูดกับท่าน แล้วค่อยพิจารณาทีหลังเราว่าอย่างนั้น พอเย็นเมื่อวานนี้
ด้อม ๆ ออกไปดู ตรงนั้นจะได้รู้เลย นี่บอกหัวหน้างานเขา ตรงนี้เมื่อมาถึงนี้แล้วให้รื้อ
ได้เลยมูมนี้ ส่วนนั้นจะรื้อทีหลัง อันนี้ไม่ให้เสียเวลา งานนี้พอรื้อ ๆ ไปเลยให้ทำอันนี้
ให้สมบูรณ์เราบอก มูมนี้ เขายังเทหินเทอะไรเข้ามา อันนี้ยังทำไม่ได้ เราบอกหรืออันนี้
แล้วทำให้สมบูรณ์ได้เลย รื้อเมื่อไรก็ได้เราบอก ส่วนนอกจากนั้นแล้วเราจะพิจารณารื้อ
ทีหลังเราว่านี่ คือไม่ให้เขาเสียเวลา

รถต้องผ่านได้ศาลา เรากะไว้ว่ารถต้องผ่านหน้าศาลาไปมูมนี้ได้เลย ผ่านไปผ่าน
มาได้ เรากะว่าพอรื้อนี้เสร็จแล้วรถก็ผ่านได้สบาย ๆ ไม่มีอะไรขัดข้อง ไปดูแล้ว เมื่อเช้า
นี้ไปดู ถ้าไม่รื้อไม่ได้ ศาลาทั้งหลัง รถจะวิ่งผ่านศาลารอบไปนี้ไม่ได้ เสีย รื้อออกหมด
เลย มันยังเหลืออยู่นั้น รื้อเล็ก ๆ ที่รอบเมรุนี้ เหลือเท่านั้นพอ นอกนั้นรื้อออกหมด
เลยก็ได้เราบอกอย่างนี้ นี่เขาก็จะเร่งงาน เมื่อคืนนี้ดูไม่เร่งงานนะ เมื่อวานตั้ง ๔ ทุ่มยัง
มองเห็นไฟสว่างจ้าอยู่ เขาราดซีเมนต์ราดพื้นศาลาข้าง ๆ รอบ ๆ เมื่อคืนนี้จึงจบ เมื่อ
เช้าเราก็ออกไปดูยังเหลืออยู่เล็กน้อย ก็เป็นปัญหาอยู่มูมนี้ เขาคงพิจารณาในวันนี้ทำ
บอกหัวหน้าเขาแล้วรื้อเมื่อไรได้ พอทำมาถึงนี้แล้วรื้อได้เลยเราบอก ส่วนนอกจากนั้น
เราจะสั่งรื้อทีหลัง ส่วนที่ให้ทันกับกาลเวลานี้ให้รื้อได้เลย เราบอกอย่างนี้

วันนี้วันที่ ๒๘ ยังอีก ๓ วัน ๔ กับวันนี้ะ เราเคยไปชู้หัวหน้าใหญ่เลย ตั้งปัญหาขึ้นทันทีเลยอย่างไม่มีปี่มีขลุ่ย ถ้าเป็นนักมวยก็เจอกันต่อเลยไม่ต้องหาเวที หัวหน้าใหญ่เขานาน ๆ เขามาที่หนึ่ง เสียเศษศ ส่วนหัวหน้ารองลงมานั้นมาแทบทุกวัน ทุกวันนี้ดูเหมือนมาทุกวัน เขามาดูของเขา หัวหน้าใหญ่มาเราตั้งปัญหาขึ้นเทียบแบบให้หลบไม่ทัน ไอ้ศาลาหลังเท่ากำป็นนี้ ทำมาได้ ๕ ปี ๖ ปีแล้วเมื่อไรจะเสร็จ มันจะทันวันที่ ๑๒ สิงหาคม เขาก็ตอบ อู๊ย ทัน ขึ้นทันทีเลย ทันเธอ ศาลาหลังนั้นละบทยเวลาตั้งปัญหาขึ้น หลังเท่ากำป็นนี้แล้วสร้างมาได้ ๖ ปียังไม่สำเร็จจะว่ายังไงกัน แล้วจะไปเสร็จเมื่อไรจะทันวันที่ ๑๒ โหม เขาคือตอบทันทีเลย โอ๊ย ทัน จากนั้นเขาก็เร่งตามวันของเราที่พูดไปเรียบร้อยแล้ว วันที่ ๑๒ เพราะฉะนั้นเขาจึงเร่ง กลางคืนเขาก็เทราตซีเมนต์ เอาให้ทัน ดูจะเสร็จวันนี้ละมั้ง ยังไม่มากนักะ เราไปดูยังเหลือเล็กน้อย วันนี้คงจะเสร็จ ราตซีเมนต์เรียบร้อย จากนั้นเขาก็ทำความสะอาดรอบ ๆ นั้น ไม่นาน เขากะไว้ถูกต้องหมดแล้วนี่

คนงานของเขามีทุกแผนก พวกไฟฟ้ามี พวกช่างพวกที่ต่าง ๆ มีคนละแห่งละหน เขาทำแยกกันทุก ๆ แห่งไม่มีใครว่างมือแหละ ไปมูมไหนมีแต่งงาน เขาทำตามความจำเป็นของหน้าที่ของแต่ละคน ๆ พวกไฟฟ้าก็ไฟฟ้า พวกรางน้ำก็รางน้ำ พวกไหนก็พวกนั้น ๆ ทำ เขากะไว้เรียบร้อยแล้วว่าทัน ความยาวมัน ๖๐ เมตร ความกว้าง ๓๐ เมตร ที่แรกเจ้าของเขากำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว สิ่งไม้มาตามกำหนดนั้นด้วยเรียบร้อยแล้ว ดูว่าสิ่งไม้มาตั้ง ๒ ปีกว่าว่าจะมาทำ ไม่กล้ามารบกวน ที่นี้ดูประชาชนที่เข้ามาเกี่ยวข้องหนาแน่นเข้าทุกวัน ๆ แล้วงานช่วยชาติก็เป็นงานใหญ่โตด้วย ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์ว่าจะยุติเมื่อไร เป็นงานของชาติ ที่นี้ทนเห็นความลำบากของประชาชน ทนมาตลอด ขอให้พิจารณาซื้อไม้มาได้ ๒ ปีกว่าแล้ว คราวนี้ทนไม่ไหวแล้วมาขอรบกวน เขาพูดว่าอย่างนั้น อยากรจะมาสร้างศาลาที่นี่ ไม้เตรียมมาพร้อมหมดแล้ว เตรียมมาตั้ง ๒ ปีกว่าแล้ว เขาก็ให้เหตุผลทุกอย่าง เราก็อึ้ง

เราก็เริ่มพิจารณาบ้างแล้วแหละ คือเราก็ดักใจเรื่องการก่อสร้างเป็นภัยมาก อันนี้มาสะท้อนหัวใจเราอยู่เสมอ ๆ วัตถุประสงค์ไม่ค่อยให้มีและวัดนี้ อย่างผ่อน ๆ ไม่ค่อยให้มี ตามปรกติไม่ให้มี เพราะฉะนั้นวัดนี้จึงไม่ให้มีงานแต่ไหนแต่ไรมา ไม่เคยมี ก็มามีเอาตองงานช่วยชาติ เอะอะก็งานวัดป่าบ้านตาด ๆ ช่วยชาติ ๆ เราก็อ่อนลงทันที ๆ ถ้าว่าช่วยชาติ เพราะฉะนั้นจึงได้อุบลู่มสู่มสู่มห้าข้างนอกข้างในเหล่านี้ โอ๊ย เป็นอะไรไม่ทราบ มองไปนี่มีแต่ส้วมแต่ถ่านรอบไปหมดเลย ออกไปนอกก็ส้วมใหญ่อยู่ที่นี่ละอนูโลม ๆ เหลวไหล ๆ ยังเหลือแต่เกาะเดียวนี้ใครมาแตะไม่ได้นะ จากบริเวณศาลานี้เข้าไปไปหาที่ภาวนาของพระ ไปยุ่งไม่ได้ เอาจริง ๆ นะเรา เพราะอนูโลมมาเต็ม

เหนียวแล้ว ยังจะทะลุเข้าไปอีก ไม่ได้ว่างั้นเลย นี่เรียกว่าอนุโลมเต็มที่แล้ว ชัดในหัวใจ
ชัดต่อธรรม

ก็พิจารณาเห็นโลกนั้นแหละ โลกก็พึงธรรม ถ้าไม่มีธรรมพึง โลกจม แนะ อันนี้
ที่มันหย่อนยานลงไปหากัน เลยอนุโลมไป ทีนี้เวลาตกลงให้เขาแล้วเลยถามว่า ศาลา
หลังนี้กว้างขนาดไหน ยาวขนาดไหน เขาว่าความกว้าง ๑๕ เมตร ความยาว ๕๕ เมตร
เวลาตอบ โอ๊ย แคบไป แนะเห็นไหม เอาอย่างนี้นะความกว้าง เอา ๓๐ เมตรเลย คือ
แต่ก่อนมัน ๑๕ เมตร ทีนี้ความกว้างเอา ๓๐ เมตร ความยาวเอา ๖๐ เมตร เพิ่มไปอีก
๕ เมตร เขากำหนด ๕๕ เมตร เรบอกเอา ๖๐ เขาก็สาธุขึ้นทันทีเลย นั่นละที่เรื่องมันช้านะ
ไม้ที่กำหนดไว้พอดีนั้นเราเพิ่มเข้าอีก จึงต้องไปสั่งไม้มาจากทางฝั่งลาว

เฉพาะต้นเสาสำคัญมาก ซ้ายอยู่กับต้นเสาแหละ ที่ขึ้นได้ยาก ๆ คือไม้ยังไม่ข้าม
มาจากฝั่งโน้น รอกันอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งต้นเสามาเมื่อไรก็ขึ้นเลย ถึงได้ชำ ส่วนไม้
ที่เขาสั่งมานั้นเรียบร้อยหมดแล้ว สำหรับที่เขากำหนดไว้ละ ที่เราเพิ่มเข้าอีกเกือบเป็น
๒ คูณ ส่วนด้านกว้าง ๒ คูณเลย ๑๕ เป็น ๓๐ ๕๕ เพิ่มเข้าอีก ๕ เมตร เหล่านี้เพิ่ม ทุก
สิ่งทุกอย่างต้องเพิ่มหมด จึงซ้ำอันนี้เองไม่ใช่อะไรนะ ซ้ำเพราะสั่งเครื่องก่อสร้างมาเพิ่ม
ให้เต็มตามจำนวนที่สั่งใหม่นี้ เลยต้องซ้ำ อย่างไรก็ตามก็ทันแล้ว

เรื่องจิตใจของชาวพุทธเรานี่เหลวไหลมากจริง ๆ นะ ขอพูดให้พี่น้องชาวไทย
ทราบทั่วหน้ากัน เราเป็นเจ้าของพุทธศาสนา เมืองไทยเราเป็นเมืองแห่งชาวพุทธอย่าง
น้อย ๘๐% นับถือพุทธศาสนา แต่กิริยาของศาสนาที่จะออกยึดเย็บ ๆ เท่าแสงหิ้งห้อย
ไม่ค่อยมี มีแต่มีดแปดทิศแปดด้านครอบหัวใจสัตว์โลก แล้วทำให้ติดให้ดินเป็นบ้ำกัน
หาแต่สิ่งหาสาระไม่ได้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมกิเลสโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ที่จะส่งเสริมธรรม
ภายในจิตใจให้มีค่ามีราคาขึ้นมาไม่ปรากฏในชาวพุทธของเราเลย มันเป็นอย่างงี้ชาวพุทธ
ของเรา มันเหลวไหลขนาดนั้นนะเวลานี้

แล้วบ้านเมืองเดือดร้อนอยู่เพราะอะไร ถ้าไม่ใช่เพราะกิเลสตัวกินไม่พอ ตัว
โลกไม่พอได้ไม่พอ อะไรไม่พอ ถ้าเป็นสิ่งที่ทำตัวและส่วนรวมตลอดชาติบ้านเมือง
ให้ล่มจมแล้วไม่พอทั้งนั้น นี่เรื่องของกิเลสทั้งหมดมันกำลังเผาเมืองไทยเราอยู่เวลานี้ พี่
น้องทั้งหลายพากันทราบแล้วยัง เอาความพอดีพอดีเข้าไปใส่บ้างซี่ ไม่มากก็น้อยให้
ลดลง อย่าเหยียบแต่คันเร่ง ให้เหยียบเบรกบ้าง มันเลยเถิดนะเวลานี้ มันข้ามฝั่งไปแล้ว
แม่น้ำมหาสมุทรไม่ได้ข้ามฝั่งนะ มีมากขนาดไหนก็อยู่ในกรอบของฝั่งอยู่ในฝั่ง แต่
ความโลภของกิเลสตัณหาแห่งชาวพุทธเรานี้นั้นเป็นน้ำล้นฝั่งแล้วนะ ไม่มีอะไรพอดีถ้า
เป็นเรื่องของกิเลสตัณหา

มันเป็นบ้ำกันขนาดนั้นนะ อยากพูดให้เต็มหัวใจ เพราะเราพิจารณาารู้เต็มหัวใจ จะไม่มาพูดได้เต็มปากได้ยังงี้ ก็พิจารณามาแล้วทั้งด้านอรรถด้านธรรม ด้านธรรมก็สุดหัวใจเราแล้ว ด้านกิเลสก็ครอบคลุมโลกธาตุ พิจารณาหมด แต่เรื่องธรรม มีเหมือนไม่มี รู้เหมือนไม่รู้ ไม่ได้กีดถ่วงบังคับบัญชาให้ตืดให้ดินเป็นบ้ำ มีจึงเหมือนไม่มี รู้เหมือนไม่รู้ แต่ถึงเวลาที่จะทำประโยชน์ให้โลกดั่งที่กล่าวนี้ ท่านทั้งหลายมาเข้าใจเหอว่าหลวงตา บัวดุด่า ทำความพินาศแก่บ้านแก่เมือง อะไรทำความพินาศเวลานี้ กำลังรื้อฟื้นด้วย อะไร เสียงนี้เสียงอะไร ถ้าไม่ใช่เสียงอรรถเสียงธรรมรื้อฟื้นชะล้างสิ่งสกปรกกรุงรังเต็มบ้านเต็มเมืองเรา จนกระทั่งถึงเมืองไทยจะให้ล่มจม เพื่อชะล้างให้มันสะอาดขึ้นมาจะเป็นอะไรไป ถ้าไม่ใช่ธรรมจมนะ

ขอให้พากันรู้เนื้อรู้ตัวบ้าง อย่าเป็นบ้ำกันทั้งบ้านทั้งเมืองเถอะ มันพิลึก แล้วอวดหน้าอวดตาพระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเป็นศาสดาของเราทุกหัวใจ มันไม่ได้มองดูศาสนานะ มองดูแต่ความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะตัณหา เป็นศาสดาองค์เอกเต็มหัวใจ ทั้งสัตว์ทั้งบุคคลชั่วเยี้ยไปหมด นี่ละก่อพินก่อไฟเผาโลกเวลานี้ เราเห็นว่าอะไรเผา มีอันนี้แหละ ต้องให้ระยับดับมัน ให้มีการยับยั้งชั่งตัว ให้พอดีบพอดี การประพฤติตัว อย่าเป็นน้ำล้นฝั่ง ๆ

เป็นบ้ำกันหมดนะเวลานี้ไม่มีธรรมนะ โห เมืองไทยเรานี้เหลวไหลมากจริง ๆ หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ มองดูที่ไหนมีแต่เรื่องน้ำล้นฝั่ง ๆ คว้ามบ ๆ ยิ่งกว่าลิง อะไรผ่านเข้ามาไม่ได้ผ่านเข้ามาเมืองไทย ลิงในเมืองไทย ๖๒ ล้านตัวนี้คว้ามบ ๆ เลย หลวงตาบัวเป็นเบอร์หนึ่งนำหน้าคว้ามบ ๆ แล้วที่นี้มาสอนโลกเขาก็ไม่ยอมฟังละซี เขาเห็นหลวงตาคว้ามบแล้วมาสอนโลกไม่ให้คว้ามบ จะสอนได้ยังงี้ก็อาจารย์ใหญ่คว้ามบ ก็ไม่น่าจะผิดนะเขาวาก็ดี

มันไม่มีหลักมีเกณฑ์เลยทำยังงี้ ศาสนามีหลักมีเกณฑ์ทำคนให้ดี มีหลักมีเกณฑ์ตลอดไปนะศาสนา นี่เครื่องกีดกันความชั่วช้าลามกไม่ให้ผ่านเข้ามา ปิดออก ๆ เรียกว่าศาสนา คือสิ่งที่ปลอดภัย นำไปชะล้างสิ่งที่สกปรกทั้งหลาย อันนี้มันเลอะเทอะไปหมด ดูอะไรดูไม่ได้นะ แบบหuhnวกตาบอด พูดจริง ๆ ผ่านไปไหนมันอดไม่ได้ละเรื่องจิตนี้ยังเป็นธรรมจักร พูดให้มันเต็มยศเสียนะ มันจะหมุนตัวของมันโดยหลักธรรมชาติ มันทนไม่ได้ ใจเป็นนักรู้ แต่กิเลสครอบหัวมันอยู่มันยังทนรู้ไม่ได้นี่ว่าไง มันรู้ที่อยู่ในกิเลสครอบหัวมันนั่นแหละ พอเปิดกิเลสออกแล้วมันก็จำของมันออกเต็มที่ เพราะความรู้อันนี้มันเด่นอยู่ในหัวใจ แต่กิเลสครอบเอาไว้มันก็รู้อยู่ในวงจำเพาะ พอเปิดกิเลสออกมากน้อยมันจะกระจายออกไป ๆ เปิดกิเลสออกหมดแล้วมันจะไม่โล่งได้ยังงี้ ก็มันนักรู้อะไรจะเกินใจ ใจมีขอบเขตที่ไหนความรู้ ไม่มี นอกนั้นมีขอบเขตทั้งนั้น

นี่ดูไปที่ไหนมันเลอะเทอะขนาดนั้นนะ พุดแล้วก็ท่านทั้งหลายจะเป็นเสียงเดียวกันนะว่าหลวงตาบัวดูว่ากล่าว เหมือนหนึ่งว่าหาเรื่องหาราวใส่เมืองไทย เมืองไทยตั้งมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์กาลไหน ๆ ก็ไม่เห็นมีใครมาตำหนิเขาก็จะว่าอย่างนั้น หลวงตาบัวฟังเกิดมาได้สองสามปี มาดูฟ้อ ๆ ยังไงกัน เขาก็จะว่าอย่างนั้น เวลาเรายกมานี้ พระพุทธเจ้าของหลวงตามีกี่พระองค์นะ ท่านอดทนระอาใจเต็มที่แล้ว ท่านเลยปล่อยให้หลวงตาบัวมาฟาดหัวพวกนี้หน่อย ยังถือว่าเจ็บอยู่หรือนี้ นี่ฟาดเล็กน้อยนะ ว่ามันจะว่าไง โห ท่านทนดูไม่ได้ ดูความเลอะเทอะของชาวพุทธเรา มันเลอะเทอะจริง ๆ

ไม่ว่าการอยู่การกิน การหลับการนอนใช้สอย การนุ่งการห่ม หาประมาณไม่ได้เลยนะเวลานี้ ดูไม่ได้ หลักศาสนามีขอบมีเขต ทำคนให้สวยงาม พระที่ตั้งอยู่ในหลักของพระจริง ๆ แล้วสวยงามมาก นอกจากพระไปแล้วมันก็เป็นลิง หัวโล้นโกนคิ้ว ผ่าเหลือง อวดตัวว่าเป็นพระหากิน ทิฐิมานะใครจะเกินพระ อยู่ลึก ๆ นะใครไม่กล้าแตะกล้าต้องเขาเห็นแก่ผ้าเหลืองหัวโล้น เราก็อ้อ่าฟู้ฟ่าเป็นบ้าไปทั้ง ๆ ที่เป็นพระหัวโล้น ๆ ไม่มีศีลสักตัวก็อาจมีว่าไง พระเราองค์หนึ่ง ๆ นะ มันเลอะเทอะไปหมด เอาผ้าเหลืองมาครอบไว้เฉย ๆ ก็มี จะไม่มีได้ยังไง ความจริงมันมี กิเลสมีอยู่ที่ไหน อันตรายมีอยู่ที่ตรงนั้น มันลึมน้ำลึมน้ำตัวขนาดนั้น

อย่าว่าแต่ภายนอก พระเราก็ลึมน้ำลึมน้ำตัว ฟาดหลวงตาบัวนี่ตีลงไปซิ ก็เป็นพระเหมือนกันสูงไปที่ไหน ธรรมพระพุทธรูปเจ้าเหนือเรานำมาสอนไม่ได้หรือ สอนทั้งเขาทั้งเรา มันเลอะเทอะขนาดนั้นเวลานี้ ไปที่ไหนเห็นแต่พวกเราทำลายศาสนา พระก็ทำลายแบบหนึ่งของพระเต็มวัดเต็มวาเต็มพระเต็มณเระ เป็นส้วมเป็นถ่านไปหมดในวัดในวา โอ้อ่าฟู้ฟาดด้วยผ้าเหลือง ตำแหน่งนั้นตำแหน่งนี้ ชั้นนั้นชั้นนี้ชั้นขี้หมามันอะไร มีแต่ชื่อ ตั้งปากจรวดดาวเทียมก็ได้ ถ้าตัวไม่ดีเสียอย่างเดียวม หาคความเจริญไม่ได้ ต้องปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีพระดีถึงจะดีได้นะ มีแต่ชื่อเฉย ๆ

เวลานี้กำลังเป็นบ้าตั้งชื่อกัน โหย เกิดมานี้ตั้งชื่อนี้หยดย้อยนะ ชื่อนี้ยาวได้ ๕ กิโลเมตร คนหนึ่ง ๆ ตั้งชื่อนะ พอถามว่านี่ชื่อว่ายังไง เราอย่าไปฟังเสียงอยู่นี่นะ ให้ไปรอฟังอยู่ปากจรวดดาวเทียม เสียงชื่อของเขาจะขึ้นขึ้นจรวดดาวเทียม แต่คนจมลงในรอกนั้นฟังซิ มันไปเอาดิบเอาดีกับชื่อกับเสียงกับกระดาดดินสอไปอย่างนั้นนะ เอาชื่อเอานามไปเป็นของดิบของดี ตัวเองเลขขนาดไหนมันไม่ได้ดู เพราะเหตุนี้โลกมันถึงร้อนมันไม่ได้ร้อนอยู่กับชื่อกับเสียงนะ ไม่ได้ร้อนอยู่กับกระดาดดินสอตำแหน่งหน้าที่อะไรนะ มันร้อนอยู่ที่หัวใจคนผู้ทำผิด จมก็หัวใจคนจะจม จะเป็นคนดีก็คนผู้รู้ตัวนั้นแหละ

เตี้ยวนี้มันร้อนไปหมดเพราะอะไร เราไม่ได้ดูสาเหตุที่มันร้อนคืออะไร เพราะคนมันเป็นบ้า พระเรามันเป็นบ้าด้วยกันนั่นซี ทั้งเขาทั้งเราไม่ทราบจะไปตำหนิใคร ก็มันบ้าทั้งเมืองไทยของเรา ไปที่ไหนดูโยมก็ดูไม่ได้ ดูพระก็ดูไม่ได้ ดูเขาก็ดูไม่ได้ ดูเราก็ดูไม่ได้ เลยไม่มีเกาะมีดอนที่จะนำดูบ้างนะเวลานี้ มองไปที่ไหนเลอะเทอะไปหมด ยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่านไปอีก พวกเรานี้พวกทำลายศาสนา แล้วก็ทำลายชาติบ้านเมืองให้จมไปด้วยอำนาจของศาสนาป่า ๆ ถิ่น ๆ ที่มันมาทำลายเรานี้แหละ ตัวมหากษัตริย์คือกิเลสไม่ใช่หรือ จะทำลายศาสนานี้เป็นอะไร ก็คือกิเลสนั่นเอง ตัวเป็นภัยมากมาย

ให้พากันเข้มงวดกวาดขันบ้างนะ ไม่มีอะไรที่เป็นหลักเป็นเกณฑ์เลย ดูไม่ได้นะ นี้ก้าวเข้ามาในวัดนี้เราก็ได้เคยเตือนแล้วนะ อย่ามาจุ่น ๆ จ้าน ๆ นะ นุ่งชั๊นนุ่งผ้าวับ ๆ แวม ๆ ปล่อยทีปล่อยควยมานี้ ไม้เราจะไล่ตีมันหลงทิศไปนะ มันดื้อมันด่ามันพริกกิกก็อ มันหาญทุกอย่าง ๆ ไม่มีที่สูงที่ต่ำเลย นี่ละกิเลสถ้ามันลงหน้าด้านจริง ๆ แล้วเป็นอย่างนั้น ต่อไปนี้มันจะเข้ามาวัดป่าบ้านตาด ไม่นุ่งชั๊นนุ่งผ้า จะปล่อยไอ้หมีไล่ชนาบให้มันหลงทิศ ไอ้หมีมันตื่นหรือยัง ปลุกมันออกมาฟาดพวกที่มันนุ่งวับ ๆ แวม ๆ เปิดทีเปิดควย นั่นละให้ไอ้หมีไปฟาด ควยกูมิไม่เห็นมีอะไร สูเป็นบ้าเหอ มันจะว่างั้น แล้วก็ไปหาเอาตัวเมียมาเป็นคู่มันอีก หีกูก็มี สูเป็นบ้าเหอมาอวดกูทำไม ให้มันไล่ฟาดให้มันแตกกระจัดกระจายในวัดนี้

มันพริกขานดั้นนะ มันหมดยางอายนะเตี้ยวนี้ เมืองไทยเรานี้ตัวหมดยางอายตัวหน้าด้านที่สุดไม่มีศีลธรรมในใจ ความประพฤติ แล้วการแต่งเนื้อแต่งตัวนี้มันพริกกิกก็อนะ โอ้ย อยากเลิศจอกเลอ อยากให้เขามองเห็นิดหนึ่งก็เอา มองทำนิดหนึ่งก็เอา ประสาทำประสาหิมันวิเศษวิโสอะไร ปิดไว้อย่าให้มันอายมาก เราเป็นมนุษย์ไม่ใช่สัตว์ก็นุ่งให้สวยงามพอดิบพอดิ ตามเรื่องของมนุษย์ที่มีศีลมีธรรมมีสูงมีต่ำ มีที่แจ่งที่ลับบ้างพอประมาณ อันนี้มันพริกกิกก็อ เห็นหน้ากันจะเปิดทีให้กันดูแล้ว เปิดทำให้กันดูแล้วมันวิเศษวิโสอะไรทำหิ

ต่อไปนี้เราเดินไปตามทางเราก็จะเอาไฟ ใครไปหาจุดไฟมาให้เราหน่อยนะ เอาฟางมัดแล้วจุดไฟไว้เราจะถือไฟล่หลังไปนี่นะไม่ให้เห็น คนใดมาวับ ๆ แวม ๆ เราจะไฟนี้ตำหิมันเลย ตำหามันเลย เข้าใจไหม เอามันขนาดนั้นละ มันก็ต้องทำอย่างนั้นซี ไม่งั้นไม่ทันกัน เราจะเอาไฟไฟล่หลังเราไม่ให้เห็นนะ พอไปเห็นหน้าใส่ปุ๊วะโลด แล้วเรียกไอ้หมีให้มันช่วยอีก ฟาดให้มันกำแพงแตกเป็นโรวะ มันพริกจริง ๆ มันหน้าด้านจริง ๆ นะเวลานี้เมืองไทยเราเป็นเมืองหน้าด้าน การนุ่งการห่มนี้มันหน้าด้านยิ่งกว่าหมาไปแล้วนะ ได้ยินหรือยังเมืองไทยเราเวลานี้ ท่านถือศาสนาอะไร นี่เอาศาสนามาสอนพี่น้องทั้งหลาย ให้มีขอบเขตมีสูงมีต่ำมีที่เคารพยำเกรงสวยงาม ตามหน้าที่ของ

มนุษย์เรา ซึ่งเป็นชาวพุทธเสียด้วย ให้มีความสวยงามน่าดู สงบเสถียรงดงามตา สมกับธรรมเป็นของงามตางามใจมาตลอดเวลา ให้พากันจำเอานะ มันเลอะเทอะมากจริง ๆ

เราไม่มีอะไรกับโลกนะ เราสอนโลกที่สกปรกเราไม่ได้สกปรก เราสอนโลกที่สกปรกให้พอน่าดูบ้างเท่านั้น เราไม่ได้มีอะไรกับพี่น้องชาวไทยนะ สอนด้วยความเมตตาสงสาร ไม่งั้นมันจะเลอะเทอะไปหมดนะเวลานี้ ไม่มีใครกล้าสอนอย่างนี้ เราไม่ว่าแต่กล้าเลยกล้า ธรรมนี้ไม่มีอะไรเหนือธรรมไปได้ ไม่มีคำว่ากล้าว่ากลัว ธรรมคือความจริง ออกตรงไหนจะออกตรงนั้นทันทีชะล้างไปเรื่อย ๆ ผู้ที่ตั้งใจเอาความสัตย์ความจริงเอาอรรถเอาธรรมก็ให้ยึดไปปฏิบัติกำจัดสิ่งชั่วช้าลามกของตัวเอง ให้พอดูกันบ้างซิ นี่มันเลอะเทอะไปหมดนะ โห้ย จนจะดูไม่ได้นะเวลานี้ ไม่ว่าแบบไหนฉบับไหนเข้ามา คือลืมหืมตาเลย มันเคยมันหน้าด้านพอแล้ว ลืมตัวอะไร เข้ามาในวัดนี้ก็ลืมหืมตาเพราะมันหน้าด้านมาแล้วมันเลยลืมหืมเนื้อลืมหืมตัวไปหมด โห้ย จนจะดูไม่ได้นะ

เราก็อุตสาหะพยายามช่วยบ้านช่วยเมืองก็ช่วยทุกด้านทุกทางก็เคยพูดแล้วว่า เราช่วยชาติคราวนี้ด้านวัตถุไม่ใช่เป็นที่หนึ่งนะ ด้านจิตใจนี่เป็นที่หนึ่ง เพราะจิตใจเป็นรากฐานแห่งความเลื่อมและความเจริญทั้งด้านวัตถุและหัวใจคน ถ้าจิตใจได้เลื่อมแล้วไม่มีอะไรดี เหมือนกับเอาเพชรเอาพลอยไปประดับประดาตกแต่งโลงผี มันสวยงามยังไงเพชรพลอยราคาเท่าไร ๆ ไปประดับโลงผีเหลืองอร่าม ว่างามตาแต่หัวใจเป็นยังงี้ มันโศกเศร้าอะไรถึงผู้ตายในโลงผี นี่มันเป็นยังงี้ อันนี้ก็เหมือนกันนั่นแหละ เอามาตกแต่งของไม่เป็นท่า ๆ นะ หุย นำทุเรศจริง ๆ นี่นะ ใจถ้าเสียเสียอย่างเดียวไม่มีอะไรดีเลย นี่เป็นอันดับหนึ่ง

การสั่งสอนโลกเราจึงเน้นหนักทางด้านจิตใจมาก เฉพาะอย่างยิ่งทำให้มีความสงบเย็นบ้างด้วยการภาวนา จะเป็นคำใดบทใดแห่งคำบริกรรม เช่น พุทโธ ธัมโม สังโฆ เป็นต้น ตามแต่จะถูกจริตนิสัยของตัวเอง แล้วมาบังคับใจ เอาสติบังคับไว้อย่าให้มันคิดไปหาพินหาไฟ มันเผาไหม้ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับแล้วทุกวัน ๆ มันไม่เข็ดไม่หลาบหรือ เอา พุทโธ ธัมโม สังโฆ บทใดก็ตาม บังคับเป็นน้ำดับไฟแล้วมันจะสงบตัวลงไป พอสงบตัวลงไปมันจะเห็นโทษแห่งความวุ่นวายทั้งหลายโดยลำดับลำดับตา ยิ่งสงบมากเท่าไรยิ่งเห็นโทษแห่งความคิดความปรุงของโลกที่มันวุ่นวาย เข้าโดยลำดับภายในหัวใจของเรา นั่น ธรรมแก่กันเห็นสด ๆ ร้อน ๆ ธรรมสด ๆ ร้อน ๆ ก็เลสด ๆ ร้อน ๆ แก่กันได้สด ๆ ร้อน ๆ ทำไมจะแก้ไม่ได้ นี่มันพิลึกนะ สอนจิตใจนี่เป็นสำคัญ

วัตถุนี้ได้เท่าไรก็ตามกำลังศรัทธาหัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา หนุนเข้าชาติไทยของเราเป็นอันหนึ่ง ส่วนจิตใจถ้าไม่ได้รับการบำรุงแล้วสิ่งเหล่านี้มีกองเท่าภูเขาที่พินาศไปไม่กี่วันนะ ถ้าจิตใจมีอรรถมีธรรมแล้ว มีมากมีน้อยทะนุถนอมบำรุงรักษา

ไป เป็นความสงบร่มเย็นทั่วประเทศไทยของเรา เพราะใจเป็นผู้มีหลักมีเกณฑ์เป็นผู้รักษาสมบัติทั้งหลาย มีความสงบร่มเย็นไปอย่างนั้น ให้พากันจำเอานะ

เราสอน ๆ ทางด้านจิตใจเป็นสำคัญนะ จิตใจนี้เลอะเทอะมากไม่ใช่ธรรมดา เลอะเทอะจนประหนึ่งว่าไม่มีศาสนาเลยชาวพุทธเรา ถ้าเวลาถามถือศาสนาอะไร พุทธ ๆ เด็กมีก็คนอยู่ในท้องแม่ดันกันออกมาพูด แอ่งปากแม่ปากเดียว เช่น ลูกแฝดมี ๒ คน ๓ คนหรือ ๔ คน คนนั้นก็ถือพุทธ คนนี้ก็ถือพุทธ แอ่งกันออกมาพูดในท้องแม่ท้องเดียวกันนั้นแหละ แม่มีปากเดียวไม่ทราบจะพูดว่ายังไง เลยปล่อยให้ลูกพูดหมด ลูกเป็นลูกแฝด ๕ คนแอ่งกันพูดออกมาถือพุทธ ๆ บัดตัวของเขาเองเป็นยังไง ตั้งแต่แม่มันลงไปหาลูกมันถือผีทั้งนั้นแหละ มันไม่มีพุทธ มีแต่ทำปากเฉย ๆ ความประพฤตินี้ เหลวแหลกแหวกแนวเอาพุทธมาจากไหน จำเอานะ เทศน์เท่านี้วันนี้

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๗ เมื่อวานทองคำได้ ๓ บาท ๓ สตางค์ ดอลลาร์ ๑๖๐ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พันกิโลมอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๕๐๐ กิโล เวลานี้ยังขาดอยู่อีก ๑,๕๐๐ กิโลจะครบจำนวน ๔ พันกิโล นี่พักหนึ่งพักที่สองทองคำต่อยอดจากเงิน ๘๐๖ ล้านบาทนั้น ซื้อทองคำแล้ว ๒๐๐ ล้านบาท ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโลเท่ากับ ๕๐ แห่ง มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒๕๐ กิโล รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๒,๗๕๐ กิโล ทองคำหลังจากมอบเข้าคลังหลวงแล้วได้ดังนี้ ที่หลอมแล้วได้ ๒๕๐ กิโล ที่ยังไม่ได้หลอม ๑๔ กิโล ๕๓ บาท ๕๓ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๓,๐๑๔ กิโลครึ่ง

(หลอมตาซื้อใหม่อีก ๑ ตัน ๔๐๐ ล้าน กำหนดรับมอบวันที่ ๑ กับวันที่ ๓ ครั้งละ ๕๐๐ กิโลครึ่ง)เงินที่โอนไปแล้วซื้อทองคำ ๔๐๐ ล้าน ได้ทองคำ ๑,๐๐๐ กิโลหรือ ๑ ตัน ถ้าทางนั้นแน่นอนแล้วเราก็พิจารณา แต่ยังไงก็ตามจะต้องให้วันที่ ๑๒ ผ่านไปก่อนแล้วเราถึงจะไปได้ คือพอวันที่ ๑๒ ผ่านไปแล้วเราถึงจะไปมอบทองคำ คงจะได้ประมาณ ๑๐๐ แห่ง ยังไงก็แน่นอนละนะ เพราะ ๔๐๐ ล้านกับ ๑ ตันนี้เรียกว่าตรงลงกันเรียบร้อยแล้ว เขาจะมอบวันที่ ๑ และวันที่ ๓ นะ (พวกเศษ ๆ มีอีก) เศษก็เศษไป แต่ฟังว่าขาดนี้เราไม่ยากฟัง

นี่เราก็บอกไว้ว่าถ้าได้ทองประมาณสัก ๖๐ แห่งขึ้นไปแล้ว เราอาจจะได้ลงไปมอบกรุงเทพ ถ้าต่ำกว่านั้นเราไม่ได้แน่ใจ อันนี้มันปาเข้าไปถึง ๑๐๐ แห่งแล้วมันก็จะได้ลงไป ถ้าลงไปก็หลังจากงานชาติของเราวันที่ ๑๒ ผ่านไปเรียบร้อยแล้วเราถึงจะไปพอจะไปเราต้องกำหนดว่าเราไปถึงนั้นวันที่เท่าไรและมอบทองวันที่เท่าไร จะต้องมีการกำหนดตายตัว ไปก็ไปตามกำหนด เพราะไปในพรรษานี้ก็ไปได้เพียง ๗ วัน สัตตาหะไปได้ ๗ วันตามพระวินัย แล้วก็ไปมอบคลังหลวงภายใน ๗ วันแล้วก็กลับคืนมา เพราะ

ฉะนั้นจึงต้องกำหนดวันให้แน่นอนไว้เลย เช่น ไปวันที่ ๑ วันที่ ๗ ก็มา ไปตามหลักพระวินัยได้ภายใน ๗ วัน เรียกว่า สัตตาหกรณียกิจ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd